

“Ζώντας την κοινωνία σε καιρούς επιδημίας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Του Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου

Με την είσοδό μας στην αγία και μεγάλη Σαρακοστή, διερωτήθηκα, ύστερα από την μικρή πείρα που έχουμε όλοι μας, τι πειρασμό θα έχουμε εφέτος, ο οποίος, κατά την συνήθεια των τελευταίων ετών, θα επιχειρήσει να κλονίσει την εμπιστοσύνη των ανθρώπων στον Αρχηγό της Πίστεώς μας και τελειωτήν Ιησούν Χριστόν και θα προσπαθήσει να απομακρύνει τους ανθρώπους από την ζωή της Εκκλησίας. Πάσχα έρχεται! Δεν χρειάστηκε πολύ να περιμένουμε και ιδού η ευκαιρία! για όσους, εν γνώσει ή εν αγνοία, «εξυπηρετούν» αυτήν την επιχείρηση! Ο κίνδυνος και μάλιστα ο Θανατηφόρος, κατ' αυτούς, προέρχεται εκ της Θείας Κοινωνίας, η οποία κατά την άποψή τους, μεταδίδει τον κορωνοϊό!

Βέβαια, το μυστήριο αυτό της αγάπης και της ζωής, είχε και στο παρελθόν συκοφαντηθεί, κυρίως στους χρόνους των διωγμών. Τότε μάλιστα για να δικαιολογήσουν οι διώκτες τις εγκληματικές πράξεις τους εναντίον των χριστιανών, μεταξύ άλλων, τους κατηγορούσαν ότι τάχα στα δείπνα τους κάνουν θυσίες και πίνουν ανθρώπινο αίμα!

Άρχισε, λοιπόν, πάλι ο «διάλογος», με πρωταγωνιστές εκείνους που έχουν ταχθεί,

κατά την επαγγελία τους, να ερευνούν την αλήθεια και να προστατεύουν τους συνανθρώπους τους, από κάθε ψέμμα και σκοτεινό πράγμα!

Μεταξύ, λοιπόν, των μέτρων που σκέφθηκαν και κατά κόρρον προβάλλουν είναι να προστατεύσουν τον λαό από την Θεία Κοινωνία! Οι ίδιοι, βέβαια, δεν αγνοούν ότι, κατά καιρούς, δημοσιεύθηκαν στατιστικές, στις οποίες λέγεται πως ένα ελάχιστο ποσοστό του πληθυσμού εκκλησιάζεται, κάτι γύρω στο 2% περίπου! Και απ' αυτούς, πολύ λιγότεροι κοινωνούν! Άρα, κατά την κοινή λογική, είναι τόσο μικρός ο υποτιθέμενος κίνδυνος, που δεν θα έπρεπε να έχει την πρώτη θέση στα μέτρα, που οι ίδιοι οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης ερευνούν και εμπνέονται και προτείνουν! Δεν δικαιούμαστε, λοιπόν, να ρωτήσουμε (ρητορικό το ερώτημα) γιατί αρχίζουν, τόσο επίμονα μάλιστα, από την Θεία Λειτουργία;

Οι ίδιοι, ακόμη, ενώ κατακρίνουν με δριμύτητα επιστήμονες, οι οποίοι, μιλώντας προφανώς ως πιστοί χριστιανοί (ευτυχώς υπάρχουν πιστοί στο Θεό επιστήμονες), διαλύουν τον όποιο φόβο για την Θεία Κοινωνία, και, ένιοι, τους εγκαλούν μάλιστα, ενώπιον κυβερνητικών παραγόντων, καλούν άλλους επιστήμονες και τους ζητούν να αποφανθούν για θέμα, το οποίο, όμως, υπερβαίνει το επιστημονικό πεδίο τους, επειδή είναι έξω και πάνω από το επιστητό και αφορά την πίστη. Κάποιος εκ των εγκαλούντων δεν δίστασε να ζητήσει, να έχει συνέπειες η λοιμοξιολόγος που τόλμησε να πεί ότι δεν φοβάται να κοινωνήσει, και δεν απέφυγε να χρησιμοποιήσει και υβριστικό χαρακτηρισμό εναντίον των παπάδων, τον οποίο ντρέπομαι να αναφέρω.

Για χριστιανο-ταλιμπανισμό μίλησε κάποιος πολιτικός. Και τί κρίμα, όλοι αυτοί οι υβριστές παρουσιάζονται εναντίον του ρατσισμού!!! Και δη εκείνου που προκαλεί διχασμό και εξάπτει πάθη! Αυτοί, βέβαια, μάλλον δεν θα μηνυθούν από την ειδική αντιρατσιστική αρχή -ούτε και το επιθυμούμε κιόλας-.

Είδα, όμως, εν τω μεταξύ, και πώς έκριναν κάποιοι του κλάδου, το χθεσινό ανακοινωθέν της Ιεράς Συνόδου. Επειδή μάλλον δεν ικανοποίησε τις προσδοκίες τους, με όσα το κείμενο ανέφερε για την Θεία Κοινωνία, έβγαλαν το συμπέρασμα ότι ήταν αντιφατικό το μήνυμα, γιατί, ενώ υπεράσπιζε την Θεία Κοινωνία, ταυτοχρόνως συνιστούσε να τηρούνται από όλους μας τα προτεινόμενα, από τους ειδικούς, προληπτικά μέτρα και στους ανήκοντες στις ευπαθείς ομάδες να αποφεύγουν τις μετακινήσεις και τον συνωστισμό! Πράγματι, θυμήθηκα το αγιογραφικό: «άραγε γνώσκεις α αναγινώσκεις;» (Πράξ. 8, 30).

Θεωρώ πως, αυτές τις όντως δύσκολες ώρες, καλόν είναι να κρίνουμε όλοι μας τους εαυτούς μας, εάν, με όσα λέμε και τον τρόπο που τα λέμε, συμβάλουμε στην ενημέρωση και την διατήρηση της ψυχραιμίας, την οποία υποστηρίζουμε ότι

επιδιώκουμε ή δημιουργούμε πανικό, στοχοποιώντας μάλιστα θεσμούς Ιερούς και πρόσωπα, γκρεμίζοντας, όσοι το κάνουν, και την τελευταία, αλλά αληθινή και στέρεη ελπίδα, που ανέκαθεν είχε ο Λαός μας, στο Θεό και την Εκκλησία. Μερικοί μάλιστα και με εργολαβικό, ειρωνικό, χλευαστικό, ασεβή και στοχοποιητικό τρόπο, που δεν σηκώνει αντίλογο!

Ακούστε, αγαπητοί, Σεις που ανησυχείτε για τις δήθεν βλαβερές επιπτώσεις της Θείας Κοινωνίας. Το πρόβλημα το δημιουργούν κυρίως εκείνοι που ΔΕΝ κοινωνούν. Όσοι, όμως, κοινωνούν, προσέρχονται, πρέπει να προσέρχονται, όπως καλούνται να προσέλθουν· μετά φόβου Θεού, Πίστεως και Αγάπης, και γνωρίζουν ότι κοινωνούν Σώμα και Αίμα Χριστού! Όσοι πιστοί, λοιπόν, προσέρχονται! Όσοι δεν έχουν τις προϋποθέσεις αυτές, δεν κάνει, δεν επιτρέπεται να κοινωνούν! Τα υπόλοιπα, που έστω και καλοπροαίρετα λέγονται, ότι π.χ. το οινόπνευμα του οίνου σκοτώνει τα μικρόβια ή ότι η λαβίδα είναι κατασκευασμένη από ευγενές μέταλλο που δεν κρατεί μικρόβια κ.λπ. καθόλου δεν απέχουν από τις θέσεις των απίστων. Η Θεία Κοινωνία είναι ο ίδιος ο Χριστός! Και ο Χριστός είναι η Ανάσταση και η Ζωή των ανθρώπων! Ή το πιστεύεις ή δεν το πιστεύεις! Ελεύθερος είσαι, με την ελευθερία που ο ίδιος ο Χριστός Σου χάρισε... Αλλά όπως συ θέλεις να σέβονται την ελευθερία σου, ΟΦΕΙΛΕΙΣ να σέβεσαι την ελευθερία και την πίστη των άλλων και να μην τους πικραίνεις, πολύ περισσότερο να μην τους τρομοκρατείς, την στιγμή μάλιστα που θέλεις να φαίνεσαι ότι τους φροντίζεις.

Έγραψα τούτες τις γραμμές με πολύ πόνο και όχι με διάθεση διχαστική και εριστική, και ού ψεύδομαι, επικαλούμαι δε μάρτυρα τον Θεό! Είμαι Επίσκοπος σε μια περιοχή που, εδώ και λίγες μέρες, αφίχθηκε το πρόβλημα! Ένας νέος συνάνθρωπός μας είναι φορέας του ιού! Μου τηλεφώνησε πριν από λίγο ο Ιερέας μου, που υπηρετεί σε εκείνο τον ενοριακό χώρο. Με παράπονο μου ανέφερε πως ο φορέας του ιού, ο οποίος, μην λησμονούμε, ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ!!!, έγινε αυτές τις ημέρες «σάκος του μπόξ!» Παρουσιάζεται στα μέσα της ενημέρωσης ως ανεύθυνος, ότι τάχα κοινωνήσε την προηγούμενη μέρα και έγινε φορέας (ενώ δεν κοινωνήσε), ότι και εγώ (ο Ιερέας) τα έχω χαμένα και δεν ξέρω τι να κάνω, τρέχω για εξετάσεις κ.λπ. ψευδή πράγματα! Το λεωφορείο πλέον δεν μπαίνει στο χωριό μας, οι συγχωριανοί μου είναι ανάστατοι και διερωτώνται· «Σπιναλόγκα» είμαστε;

Περίλυπος είμαι και ταπεινά προσεύχομαι, ως ο χειρότερος των αμαρτωλών και διερωτώμαι· Τέτοια ακοινώνητη κοινωνία έχουμε δημιουργήσει ή τέτοια επιθυμούμε; Δεν ξέρω, σήμερα, μέχρι τώρα, υπάρχει κάποιος πολιτισμός, που θα μπορούσε να καυχηθεί για την ύπαρξη της «Σπιναλόγκα», η οποία ήταν ένα νεκροταφείο ζωντανών ανθρώπων, καταδικασμένων από τους συνανθρώπους τους, επειδή ατύχησαν να αρρωστήσουν;

Η Εκκλησία, ωστόσο, και στην Σπιναλόγκα είχε τον παπά της, ο Οποίος δεν φοβόταν να δώσει το χέρι του ή να αγκαλιάσει τους λεπρούς (και δεν κόλλησε), κοινωνούσε με λαβίδα τους λεπρούς και με την ίδια λαβίδα (το μαρτυρούν οι ίδιοι οι λεπροί) κατέλυε την υπόλοιπη Θεία Κοινωνία από το άγιο ποτήριο και δεν αρρώστησε!!! Γιατί; Γιατί είχε καρδιά!!! Πίστευε στο Θεό και αγαπούσε αληθινά! Και η αγάπη του ξεπερνούσε και αυτόν τον φόβο του θανάτου.

Αυτός ο Ιερέας, που εμψυχώνει όλους μας και σήμερα, δικαιούται, νομίζω, να θυμάται και να θυμίζει την Σπιναλόγκα, στην οποία ανεδείχθη μέσα στην απλότητά Του ΑΝΘΡΩΠΟΣ και μάλιστα ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ!!!

Αδελφοί, να αγωνισθούμε και να προσέξουμε την υγεία μας, είναι καθήκον μας ιερό, τηρώντας τα προληπτικά μέτρα που προτείνουν οι ειδικοί και υιοθέτησε η Ιερά Σύνοδος, αλλά, προς Θεού, να αποφύγουμε και τον «ιό του ατομισμού», ο οποίος δεν έχει καμμία σχέση μ' αυτό που χαρακτηρίζουμε ως προσωπική ευθύνη, γιατί, ίσως στο μέλλον, άλλοι άνθρωποι, που θάρθουν μετά από μας, να μιλούν για μας με ντροπή, αναφερόμενοι στην εγωιστική μικροψυχία μας...